

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

ไม้ล้มคุณ

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๒ บาท ดอลลาร์ไม่ได้เลย (เรือนจำกลางอุดรฯ มาขอ
เมตตาสร้างห้องสุขาหญิง ๑๐ ที่นั่ง ห้องสุขาชาย ๒๐ ที่นั่ง อ่างอาบน้ำขนาด ๒๐ เมตร
และถังน้ำดื่มขนาด ๑๐ เมตร รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๐๗๖,๓๐๐ บาท)

เรื่องการทำประโยชน์ให้โลกนี้เราพรรณนาไม่จบนะ ไปที่ไหนเคลื่อนด้วยสิ่งต่าง
ๆ ที่เราทำให้ ๑ ผ่านไปตามถนนหนทาง พวกบ้านอะไรเหล่านี้มีเยอะนะ ไม่ใช่แต่พวก
ตึกพวกอะไรตามโรงพยาบาล บ้านผู้จนตรอกจนมุมมีเยอะที่เราให้ ๑ เดินไปเราเห็น
คนทั้งหลายไม่ทราบ นีที่เราประกาศให้พี่น้องชาวไทยทราบตอนวันออกพรรษาปีกลาย
หรือใจ ที่เราช่วยทั่วประเทศไทย คือทุกภาคเลยนะ อันไหนที่เป็นเรื่องส่วนตัว ๑ เรา
สงวนศักดิ์ศรีเขาเวลาให้แล้ว ไม่ให้มีความกระทบกระเทือนบอบช้ำแก่เขา ให้เป็นสิริ
มงคล อย่างนั้นให้เท่าไรผ่านเลย ๑ ไม่มีใครรู้ รู้แต่เรากับเขา ๑ นี่คือการศักดิ์ศรีกัน
ใช้ไหมล่ะ

อันไหนที่เป็นส่วนสาธารณะหรือเขาบอกเข้ามาแล้ว เช่น เขาออกหนังสือพิมพ์
ที่ไหน ๑ เราตามไปดู พอไปดูเห็นควรที่จะสงเคราะห์ ๑ อันนี้เราอยากพูดก็ได้ไม่พูดก็
ได้ อันไหนที่เป็นส่วนของคุณคนทั่ว ๆ ไปนี้ เท่าไรก็ตามภาคไหนทั่วประเทศไทย เราจะ
ถือแบบเดียวกันหมด ให้มากให้น้อยผ่านทั้งนั้น เวลาเดินไปไม่มีใครรู้ ส่วนที่จะมอง
เห็นที่รู้ เราคนเดียวรู้ ฉะนั้น มองไปเห็นก็เฉย ๆ มีบางแห่งผ่านไปเห็นอยู่ อย่างนั้น
แหละ นี่เราช่วยโลกช่วยอย่างนั้น

คือเราไม่มีแบบโลกแบบสงสารมาแทรกแซงเรา เราเป็นธรรมล้วน ๆ อันไหนที่
จะควรสงวนเป็นความลับโดยเฉพาะ ๑ นี้เราก็มอบให้เป็นความลับซึ่งเป็นมงคล ความ
ลับนี้ไม่ใช่ความลับเสียหายใช้ไหมล่ะ ความลับที่เป็นมงคล มีมากนะทั่วประเทศไทย
ส่วนที่ระบุไม่กำหนดละอันนั้น เวลาทราบข่าวแล้วไปดูแล้ว จัดการทำให้เรียบร้อยแล้ว
เราจะพูดก็ได้ไม่พูดก็ได้ ฉะนั้น ถ้าเป็นส่วนที่เฉพาะแล้วไม่คุยเลย ว่าลับ-ลับจริง ๆ เรา
ไม่ได้เหมือนใคร ถ้าเปิดก็เปิด ไม่ได้แหละแหละทุกอย่าง เพราะฉะนั้นไปที่ไหน ๑
ผ่านไปไหน เห็นแต่รอยไม้รอยมือเราช่วยทั้งนั้นแหละ ไปหมด ใครไม่เห็นไม่รู้ นั่งรถ
ไปด้วยกันก็ไม่ว่า รู้แต่เรา นั้นละเรียกว่าลับเข้าใจไหม ฉะนั้น อย่างนั้นนะ มีอยู่ทั่ว ๆ ไป
ที่ไหน ๑ จำเป็นมีทั่วไป ยกเว้นทางโรงเรียนทางโรงพยาบาลเสีย อันนี้ใครก็ทราบ ผ่าน
ไปอยากพูดเราก็พูด ไม่พูดก็ไม่พูด ส่วนที่เราสงวนศักดิ์ศรีเขานั้นไม่พูดเลยแหละ เรื่อย
ไปเลย

อันนี้(เรื่อนจำกลางอุดร) ก็จะช่วยพิจารณาดูเสียก่อน ดีไม่ดีเราอาจจะไปดูก็ได้ ไปดูที่จะก่อสร้าง เพราะเป็นจำนวนมากเป็นล้านขึ้นไป เราอาจจะไปดูก็ได้

หลวงปู่ลีกราบถวายทองคำ ๑ กิโล ไม่ใช่เล่น ธรรมลือออกจากวัดผาแดงไปนาน กลับมาได้ทองคำตั้ง ๑ กิโลกรัมกับ ๒๖ บาท เงินไทยได้ ๑๓,๕๐๐ บาท เงินสหรัฐ ๒ ดอลลาร์ อนุโมทนาคะนี้ (สาธุ) ผาแดงนี้มาเรื่อย ภูสังโฆ ผาแดง ทางหนองกองทาง ไหน ไ้อัย มาทุกแห่ง แต่ที่จำนวนมากบ่อยู่ที่สุดก็คือผาแดง ภูสังโฆ หนองกอง มาเรื่อย ละ ตามกำลัง ไม่ใช่ท่านเหล่านี้ที่ตระหนี่ถี่เหนียวนะ พระกรรมฐานไม่มีตระหนี่ถี่เหนียว มีเท่าไรเห็นหมดเลย แสดงน้ำใจอย่างบริสุทธิ์ที่ท่านมุ่งต่อธรรมอย่างยิ่ง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ส่งเสริมเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นจึงไม่มีคำว่าตระหนี่ พระกรรมฐานไม่ตระหนี่ กรรมฐานมุ่งอรรถมุ่งธรรมจริง ๆ ท่านไม่ตระหนี่ อย่างนั้นละ ตรงไปตรงมา ได้อะไรมาก็ทำประโยชน์

เช่นเราในฐานะว่าเป็นอาจารย์พาช่วยชาตินี้ บรรดาวงกรรมฐานอยู่ที่ไหนมาหมด รวมเล็กรวมน้อยกันมา คิดดูเวลาตั้งรากฐานที่แรกช่วยตั้ง ๔๐ กว่ากิโลโน่นแน่ะ ของเล่นหรือนี้ รวมพระกรรมฐานมานั่งเต็มหมด ทั้งญาติทั้งโยมทั้งกรรมฐานจากที่ต่าง ๆ มารวมกัน ปีนั้นเราจำได้ว่า ๔๐ กว่ากิโลทองคำนะ คราวนั้นเป็นเริ่มแรกของพระกรรมฐานที่ช่วย รวมหัวกันมารวมในอาจารย์ซึ่งเป็นหัวหน้านี้ออกช่วยโลก ทองคำได้ถึง ๔๐ กว่ากิโล ของเล่นเมื่อไร จากนั้นมาก็เรื่อยมาอย่างนี้แหละ มาเรื่อย ๆ วงนี้ละช่วยมาก วงกรรมฐาน

คือธรรมดากรรมฐานท่านไม่ค่อยมั่งมีอะไรละ ท่านไม่ค่อยสนใจกับเงินกับทอง มีแต่มุ่งอรรถมุ่งธรรม เวลาเขามาถวายท่าน ไวยาวัจกรหรือทายกเขาเก็บไว้ ๆ เวลาท่านต้องการท่านก็มาถามเรื่องราว แล้วสั่งให้เขาไปซื้อเท่านั้นเอง ท่านไม่ไปยุ่งกับเงินนะ พระกรรมฐานท่านไม่ไปยุ่งแหละ แม้เราอย่างนี้ก็ไม่เคยยุ่งนะกับเงินว่าไง คอยดูบัญชีนี้ สิ่ง ๆ เงินมันอยู่ที่ธนาคาร ๆ ไม่ได้อยู่กับเรา เราเป็นแต่สั่งด้วยกระดาษเท่านั้นแหละ เราก็ไม่เคยเกี่ยวกับเงิน สั่งทางกระดาษเป็นเช็ค ๆ ออกไป

วันที่ ๙ ก็จะจ่ายเป็นงวดสุดท้ายแล้ว รวบรวมเช็คจะจ่ายงวดสุดท้ายพวกเครื่องมือแพทย์ พอเสร็จวันที่ ๙ วันที่ ๑๐-๑๑ จะออกเดินทาง เรียกว่าเคลียร์ให้หมดก่อนจะออกเดินทางแต่ละครั้ง ๆ นะ จะจ่ายทางไหน ๆ นี้เคลียร์ไว้หมดเรียบร้อยแล้วออกเดินทางไป ที่นี้เวลาตกมาที่หลังก็มารออยู่ในวัดนี้ พวกบิลรับเงิน ๆ ที่หมอรับรองคุณภาพของเครื่องมือแพทย์แต่ละอย่าง ๆ แล้วส่งบิลมา คือเราสั่งอย่างนั้นเราไม่ไปดูเครื่องมือ เพราะเราสู้หมอไม่ได้ หมอเขากับเครื่องมือเป็นอันเดียวกันเขาเข้าใจทุกอย่าง เมื่อทาง

โน้มนำรับรองคุณภาพแล้วก็ให้ส่งบิลมา เราจะไม่ไปดูเครื่องมือ แล้วจะจ่ายไปตามนั้น ๆ ก็เรียบร้อยมาตลอดนะไม่เคยคลาดเคลื่อน

แต่ก่อนแรก ๆ เราได้ไปดูบ้าง เครื่องมือสำคัญ ๆ พวกเอกซเรย์มักไปดูเสมอ จากนั้นมาก็ไม่ค่อยดูแล เออ เครื่องมือทำตา อันนี้ก็ไปดูบ้าง เพราะนี้ราคาแพงมากนะ ตาเครื่องเดียวเท่านั้นตั้ง ๔ ล้าน เครื่องใหญ่ จากนั้น ๒ ล้าน ๑ ล้านอะไร ประกอบกันเป็นเครื่องมือทำตาสมบูรณ์แบบ โรงพยาบาลศูนย์อุดรฯ นี้เครื่องมือทำตาสมบูรณ์แบบ ฟัน้องทางภาคอีสานเราก็มีอยู่ ๒ แห่ง คือ ๑) ศรีนครินทร์ ๒) โรงพยาบาลศูนย์อุดร ที่รักษาดานะ นอกนั้นไม่ค่อยมี มีก็อย่างที่พูดเมื่อวานนี้ ไปตรวจพบนะ เป็นเล็ก ๆ น้อย ๆ ไปอย่างนั้น ไม่ได้สมบูรณ์แบบอย่างที่โรงพยาบาลศูนย์กับโรงพยาบาลศรีนครินทร์ อันนี้สมบูรณ์แบบเลย

สำหรับของเราเนี่ยเรียกกันเลยว่าร้อยเปอร์เซ็นต์ สมบูรณ์แบบ ส่วนศรีนครินทร์ไม่ทราบ เพราะบางครั้งก็เห็นเขามา เขามายอมแพ้จะขึ้นขึ้นบนคอเราซี บอกว่าเครื่องมือโรงพยาบาลศรีนครินทร์สู้โรงพยาบาลศูนย์อุดรไม่ได้ แล้วเอาคนไข้มาฝากขึ้นขึ้นคอเรา อู๊ย ชนะแบบนี้เราไม่อยากจะตายแหละแบกคน เขายอมทีไรเขาก็ขึ้นมาให้โรงพยาบาลศูนย์อุดรช่วย อู๊ย ชนะแบบนี้ไม่อยากจะตายแหละ แบกคน มีมาบ่อย เพราะฉะนั้นจึงไม่แน่ใจว่า ทางโรงพยาบาลศรีนครินทร์จะครบสมบูรณ์อย่างนี้หรือไม่ อันนี้ยืนยันกับหมอเลย เครื่องมือทำตานี้ให้สมบูรณ์แบบตลอดร้อยเปอร์เซ็นต์เราบอกตรง ๆ เลย อะไรขาดข้อที่ควรจะต้องซ่อมให้รับซ่อม

ฟังแต่ว่ารับ คือให้ทันกับกาลเวลาของคนไข้ ถ้าซ่อมไม่ได้ให้รับสั่ง อันใดที่เห็นบกพร่องในการรักษาโรคตาให้สั่งมาเลยไม่ต้องมาบอกเรา สั่งมาเลยแล้วส่งบิลมาเมื่อหมอรับรองคุณภาพของเครื่องมือแล้ว ส่งมาเลย อย่างนั้นตลอดนะ เรียกว่าร้อยเปอร์เซ็นต์ จึงยืนยันได้เลยว่าเครื่องมือทำตาโรงพยาบาลศูนย์นี้ ร้อยเปอร์เซ็นต์ สมบูรณ์แบบตลอดมา จึงดีกว่าเพื่อน แล้วไม่ให้บกพร่องเสียด้วยนะ ใหม่เอี่ยมตลอดเลย อันใดไม่ดีให้สั่งใหม่ คนมีคุณค่ายิ่งกว่าเครื่องมือแพทย์ขนาดไหน ๆ เพียงคนคนเดียวก็มีคุณค่ามากกว่าเครื่องมือแพทย์เครื่องหนึ่ง ๆ แล้วนี่นะ เราคิดอย่างนั้นนะจึงได้ยอมติดหนี้ติดสินล่ะซี

คนไข้แต่ละคน ๆ วิ่งเข้ามาหาหมอ หัวใจอยู่กับหมอหมดจะว่าไง เมื่อหมอไม่มีเครื่องมือก็ก้าวไม่ออก คนไข้หมดหวังทั่วหน้ากัน ทีนี้เมื่อเครื่องมือเราพอจะดูไปได้ ทางนี้ก็พอฝากเป็นฝากตายได้ เพราะฉะนั้นถึงว่า เอา ควรติด-ติด ติดหนี้ นั่นอย่างนั้นนะ เราคำนึงคำนวณทุกอย่างแล้ว ความจำเป็นของคนไข้แต่ละคน ๆ มีจำนวนมากขนาดไหน กับเครื่องมือประเภทนี้ เครื่องมือประเภทนี้เพียงเครื่องเดียวเท่านั้นทำ

ประโยชน์ให้โลกมากขนาดไหน แล้วเวลานี้เป็นยังไงพอญาติได้ไหม ถ้าเราไม่มีจริง ๆ ก็ยอมรับ ให้รอก่อน ถ้าว่าพอญาติได้ เอ้า ควรยิ้มเขากูเขา เอ้า กู ติดหนี้เขาก่อน เอา ๆ ลังมาเลย อย่างนั้นก็มี หลายแบบ

ติดหนี้เรื่อยหลวงตานี้ ติดเรื่อยนะ ติดอย่างนี้ละ อย่างซังน้ำหนักดู ทางไหนมีน้ำหนักกว่ากันมากน้อย ถ้าความจำเป็นมีน้ำหนักมากกว่า การติดหนี้ต้องวิ่งตาม เอ้า ยอมติด อย่างนี้ละ ก็ติดมาเรื่อยใช้มาเรื่อย พอจะเข้าคุกที่โรกูกศิษย์เราไปจับแขนดึงออกมา พันโทษ แล้วก็ไม่พันแหละ เอาอีกอย่างนั้นแหละ เรื่องความจำเป็นมันมาทุกด้าน อย่างเวลานี้ก็ทั้งตึกทั้งโรงเรียนเต็มรอบด้านนะ เราจะรับไว้เฉพาะที่จำเป็น ๆ แล้วทยอยให้ ๆ ไม่ใช่ขาดนะทุกวันนี้ มีเยอะนะ ตึกโรงพยาบาล เครื่องมือแพทย์ รออยู่ตลอด ๆ เราค่อยทยอยให้ ๆ เราจึงหนักมากอยู่ ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะช่วยโลก แต่ที่ตื้ออันหนึ่งก็คือว่า เราช่วยด้วยความเมตตา ชุ่มเย็นไปหมดเลย ได้ให้มากเท่าไรยิ่งชุ่มเย็นมากนะ เป็นอย่างนั้นนะในหัวใจ ถ้าไม่มีให้เสียใจนะ

เขามาขอด้วยความจำเป็น พอดีเราไม่มีให้ เขาไปด้วยความหมดหวังเราก็เสียใจเป็นอย่างนั้นนะ พอเขาสมหวังเราก็พอใจเลย นี่การให้ด้วยน้ำใจเป็นยังไง ให้มากให้น้อยเท่าไรผู้รับไปก็ยิ้มแย้มแจ่มใส ผู้ให้ก็ยิ้มแย้มแจ่มใส ลองไปฉกไปลักไปปล้นกันดูซิ เพียงเข็มเล่มเดียวเท่านั้นฆ่ากันได้ใช่ไหมล่ะ มันลงที่ใจอย่างเดียวกัน ถ้าใจพอใจแล้วเอาเถอะวางั้นเลย ติดหนี้ยอม นั่นเห็นไหมล่ะ ถ้ามาบุกกรุกเอาเลยมาฉกมาลักหรือมาปล้นมาจี้เอาหนี้ ไม่ต้องพูดมากละ เพียงเข็มเล่มเดียวก็มาเถอะ มันตายหมดทั้งโคตรเลยถ้าจะมาแย่งเอาเข็มหลวงตาบัวกำลังเย็บผ้าอยู่ด้วย เข้าใจไหม กำลังเย็บจีวรขาดอยู่ด้วย แล้วเขามาแย่งเอาเข็มต่อหน้าต่อตา มีงมีก็โคตรเลยทันที ทางนี้มือหนึ่งคว้าหามิดหาหวาน มีงมีก็โคตรบอกกูเดี๋ยวนี้ จะเอาเดี๋ยวนี้ คือความซัดใจเจ็บใจเป็นอย่างนั้นนะ เราเทียบอย่างนั้น เรายกภาพพจน์ขึ้นให้เป็นข้อตลกเฉย ๆ

คือความเสียใจมันขนาดนั้นละ มันไม่รอเวล่ำเวลาใช่ไหม ผิงเลยทันที ถ้าความพอใจให้กัน ให้เท่าไรยิ้มแย้มแจ่มใสทั้งผู้ให้ผู้รับ มองเห็นกันนี้ซึ่งถึงคุณของกันและกันนะ ไม่ใช่เล่น อย่างเราพูดถึงหมอเต็ง จับจ่ายให้แก่ไปตามคำหยูกคำยานั้นเราไม่ได้ลืมนะ อันหนึ่งมันมากกว่านั้น ซึ่งอยู่ลึก ๆ เพราะฉะนั้นเวลาว่างจึงให้แก่ตลอดนะ หมอเต็งที่แกรักษาเรา คำหยูกคำยาเป็นธรรมดา แต่คุณที่มีต่อเรา จากนั้นกระจายไปถึงชาติบ้านเมือง ถ้าหมอเต็งไม่รักษาเราไว้ไม่มีอะไรละนะบ้านเมือง จะไม่มีเสียงเราดังอยู่เลยละ ดังเพื่อช่วยชาตินะ นี่ก็เพราะหมอเต็งรักษาเราไว้ พอพ้นจากโรคอันนี้ก็ขึ้นเวทีตั้งแต่บัดนั้นมา ด้วยเหตุนี้เองคุณของหมอคนนี้จึงซึ่งมากที่สุดที่เดียวนะ ซึ่งไปตลอดนะ นี่คือคุณ

คำอันใหญ่หลวงครอบประเทศไทยของเรากี่ว่าได้นะ เราไม่ลืมอย่างนี้ ไปที่ไร ๆ ก็ต้องช่วยแกตลอด

อันนี้ก็กรรมสนองกรรมเหมือนกัน มันหากเป็นจนได้นั้นแหละ แกมาอยู่ในเมืองไทย เลยเป็นบุคคลเลื่อนลอย วิชาหมดความหมายไปหมด อยู่แบบโจรผู้ร้ายระหว่างประเทศว้างนั้นเถอะ จนกระทั่งเจ้าหน้าที่เขาห้ามเลยนะ อย่าเข้าไป หมดความหมายร้อยเปอร์เซ็นต์ เข้าไปเขาจะจับทันที ให้ข้อความอนุเคราะห์ผ่อนผันสั้นยาวเสียก่อนถึงค่อยเข้าไป ถ้าเข้าไปเดี๋ยวนี้จับเดี๋ยวนี้เขาว้างนั้น เพราะมันหมดคุณค่าแล้วเหมือนกับโจรเข้าเมืองว้างนั้นนะ เขาก็รีบมาหาเรา เราก็มืดติดต่อเรื่องราว เอาจนได้ แล้วก็ส่งแกออกหนีไม่ให้เข้าไป ถ้าเข้าไปติดคุก นั่นละเรียกว่ากรรมแก้กรรม

พอออกมาหาเรา เราก็มืดทันทีเลย เรียกลูกศิษย์ผู้ใหญ่ทางฝ่ายตำรวจมาเลยทันที มาพูดเรื่องราวให้ฟัง เขาก็เอาเรื่องราวของเรานี้ออกไปเกี่ยวกับว่า ที่วิชาสิ้นอายุอะไรนี้เพราะรักษาอาจารย์มหาบัว จะกลับก็กลับไม่ได้ ท่านก็วันดีวันหายอยู่เรื่อย ก็ต้องได้รักษาท่านอยู่จนกระทั่งวิชาหมดอายุ แก่ไปนี้ ๆ เขาก็เลยให้ร้อยเปอร์เซ็นต์เลย เข้านอกออกในได้ธรรมดาเรา เขาแก้ให้ร้อยเปอร์เซ็นต์เลย เรียกว่ากรรมสนองกรรม เราก็มืดให้ร้อยเปอร์เซ็นต์เลย

เอา เรียกมาเดี๋ยวนี้ แล้วเอาลูกศิษย์ผู้ใหญ่ฝ่ายตำรวจมาพิจารณากันโดยด่วน เขาก็จัดการเรียบไปเลยนะ ไม่มีข้อขัดข้องอะไรเลย แล้วเขาก็มาบอกเราว่าเรียบร้อยหมดร้อยเปอร์เซ็นต์ เข้านอกออกในได้หมด เหมือนกันกับคนทั่ว ๆ ไป เป็นอันว่าเรียบร้อย อันนี้ก็เป็นผู้อันหนึ่งมันตอบรับกัน คุณของแกก็ประเทศของแก คุณของเราก็ประเทศไทยที่แกช่วยยกนะ ก็พอ ๆ กันแหละ เราไม่ลืมคุณแกนะ คุณแกมีมากจริง ๆ ต่อเราและต่อประเทศชาติบ้านเมือง

จะค่อยเริ่มละ ทองคำเราทุกอย่างให้พากันเริ่มกันไป พยายามช่วยละ ศาสนาละสำคัญมากทีเดียวนะ ช่วยพี่น้องชาวไทยเรา ศาสนาเป็นแกนนำหน้าเลย คราวนี้ก็หลวงตาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย เรื่องความสกปรกโสภณมีอยู่ทั่วไปนั้นแหละ ก็ชะก็ล้างกันไป อย่างนี้จะว่าไง ชะล้างได้แค่นั้นก็เอา ไม่ถอย อย่างน้อยให้ดูได้เมืองไทยเรา มากกว่านั้นให้สว่างาม ด้วยความแน่นหนา มันคงสมบัติเงินทองและอวัยวะของคนที่ได้รับศีลธรรมไปแล้วนะ อันนี้เป็นสำคัญนะ

พูดเหล่านี้เขาออกอินเตอร์เน็ตหมดนะ อัดไว้ข้างบน พูดเหล่านี้ตลอดถึงไอ้หยอง ไอ้ปุ๊กก็ ไอ้หมี ออกนี้หมดนะ กำลังเทศน์อยู่นี้ไอ้หยองผ่านมาบ้าง แล้วไอ้ปุ๊กก็ผ่านมาบ้างแล้วก็หันใส่กับไอ้ปุ๊กก็ทางนี้ก็ติดนี้ ๆ ทั้งสอนคนทั้งสอนหมาว้างนั้นเถอะนะ เลยพร้อมกันหมด เรียกว่าเราสอนโลกอย่างสมบูรณ์แบบเข้าใจไหม เราสอนโลกอย่าง

สมบูรณ์แบบ สอนคนก็สอน สอนหมาก็สอน เขาสอนหมาเขา เขาสอนอยู่ในบ้านใน เรือนของเขาใช้ไหม จึงว่าสู้เราไม่ได้ เราสอนหมานี่สอนออกทางอินเตอร์เน็ตเลย ทั่วโลกเลยจึงว่าสู้เราไม่ได้ สักเดียวไอ้หยองมันก็มาละ ชูไอ้หยองติดเทปแล้ว เดี่ยวไอ้ปุกก็ มาชูไอ้ปุกก็ เดี่ยวไอ้หมีมาหวดไอ้หมี สุดท้ายมันก็ติดเทปแล้วก็ไปอินเตอร์เน็ตหมด โห้ย สอนจนกระทั่งหมา สอนหมาไม่สอนทีละตัว ฟาดทีละ ๒ ตัว ๓ ตัวไม่เรียวด้วย สอนหมานะ มันต้องมีหลายแบบซิ

ไอ้ลิงตัวนี้มันทะเล่แล้วนะเดี๋ยวนี้ มันออกไปข้างนอก เราไม่ได้ไปถามดู เป็นยัง ไงข้างนอกลิงมันออกไปทะเล่ไหม เห็นมันออกไปไหมอยู่ที่คร้ว ถ้าออกไปทะเล่ให้เอา หนังสือสักใล่ยิงมันนะ อย่าให้มันทะเล่ได้ลิงนี้ชุกชุนมากนะ เลี้ยงไม่เชื่องคือลิง อย่าให้ มันทะเล่ได้นะ เห็นแล้วให้ทำทำหนังสือสักยิง มันกลัว แค็กเท่านั้นละมันวิ่งเลย แล้วมัน จะไม่มาทะเล่ ถ้าปล่อยมันแล้วเข้าไปทะเล่ เราเห็นแล้วอยู่ที่เขาสวนหลวงที่ราชบุรีนะ เราไปเห็นด้วยตาของเรา โห้ย คนจะใส่บาตรมันมาคอยอยู่ที่นี่ มันคอยมาฉวยเอา มันมา นั่งอยู่ตามนั้นๆ มันอยู่บนเขานี้ วัดเขาสวนหลวงที่แม่ชีอยู่นั้นนะ เราได้ไปดูมาแล้วขึ้นไป ดูบนถ้ำบนอะไร แล้วก็ลงมาตอนเข้าไปบิณฑบาต ลิงมานั่งเต็มแถวนี้นะ มันมาหากิน กับคน พวกนั้นให้เขากิน แต่เวลาเราบิณฑบาตมันมารูมคอยฉวยเอาป๊บๆ ทะเล่มาก

เราจึงไปเห็น สัตว์เหล่านี้ไม่ว่าอยู่ที่ไหนทะเล่ตลอดนะ อย่างพ่อแม่ครูจารย์มัน กับท่านอาจารย์มหาทองสุกเล่าให้ฟังก็แบบเดียวกัน ท่านอาจารย์มหาทองสุกท่านไป เทียวทางภาคใต้ ที่นี้ก็ไปเห็นพวกลิงทะเล่อยู่ในป่าเต็ม บิณฑบาตได้มาแล้วก็เอาไปให้ เขากินวางั้นนะ พอให้กินแล้วเรียกกันมาใหญ่เลยเขี้ยวไม่ใช่บ่อยๆ นะ ต่อมานี่เต็มไป หมด เวลาเราให้อาหารนี้ทั้งจะกัดเราทั้งแย่งกันยุ่งไปหมด เลยไม่รู้จักเจ้าของ จะกัด ท่านด้วยท่านวางั้น น่ากลัวแล้วมารูมใส่เรา จากนั้นมาก็เลยปิดไม่ให้ ที่นี้เวลาบิณฑบาต มันเข้าไปในกุฏิไปกัดไปฉีกพวกยามพวกอุปัชฌาย์อะไรเต็มไปหมด จากนั้นก็เลยไล่กัน ใหญ่เลย นี่ท่านอาจารย์มหาทองสุกมาเล่าให้ฟัง ไปเที่ยวทางภาคใต้ลิงมันชุมเหมือนกัน พ่อแม่ครูจารย์มันก็เหมือนกันให้อาหารเขาอย่างว่า พอให้อาหารแล้วก็รุมแต่ไม่รุม ขนาดนั้นท่านรู้เสียก่อน พอท่านรู้เรื่องแล้วท่านเลยไม่ให้ ที่นี้ก็เข้าไปค้นกุฏิท่านเหมือนกัน

ถ้าสาริกา พักที่ไหนท่านเล่าทุกแห่งแหละ ที่เกี่ยวกับลิงนี้เหมือนกันหมดท่านว่า นะ เป็นสัตว์ประเภทเดียวกัน ความเชื่อไม่มีท่านว่า อันนี้ก็เหมือนกันเห็นเขาว่ามีอยู่ ๒ ตัวนะมีลิง ๒ ตัว ตัวหนึ่งมันแก่มากแล้ว คือเริ่มแรกนั้นนะทางนี้เป็นดงต่อกันทางโน้น นะ ลิงนี้มันเต็มอยู่ทั้งข้างนอกข้างใน แต่เวลาเราสร้างวัดนี้มันขยายไปอยู่ข้างนอก คือมันดงติดต่อกันไปมันไม่ค่อยมาข้างใน ที่นี้เวลาอยู่ข้างนอกนี้ถูกเขาไล่ละซี เขาไล่มัน

ก็วิ่งมา ก็พอดีเป็นเวลาที่เราสัตว์ก็จนตรอกมากแล้ว เขาทำลายป่าจนจะหมดแล้วลิงไม่มีที่ไป เขาไล่ยิงมันมา ลิงฝูงนี้มี ๙ ตัว ๑๐ ตัวแล้วรอดตายโดดขึ้นมากำแพงได้ยังไง เราทำกำแพงเสร็จใหม่ ๆ ขึ้นมาได้ ๒ ตัวนี้ที่เข้ามาอยู่เวลานี้ละ ส่วนอีก ๘ ตัวตายหมดเลย เขายังตาย นั่นแหละเขามาอยู่ที่นี้

ที่แรกเขากลับเรามาก เราก็บอกพระไว้ด้วยไม่ให้เขามาทะเล้ง เจอที่ไหนให้ทำทำที่นั่นบอกกันนะ คือไปเจอลิงที่ไหนให้ทำทำทันทีเลย เหมือนคู่ศัตรูกันว้างัน อันนี้เราก็สอนพระไว้ละ คือธรรมดาพระท่านจะไม่มีอะไรกับสัตว์ละนะ เตี้ยมันก็มาลอบหัวโล้น พระเข้าใจไหม เรากลับหัวโล้นพระจะเป็นหัวล้านไปเราเลยบอก อย่าให้มาทะเล้งนะ สัตว์พวกนี้ถ้าให้อาหารมันยิ่งทะเล้งใหญ่ อาหารเราเอาไว้ตามร้านเล็ก ๆ สำหรับพวกกระรอกกระแต เขาก็มาแอบกินนั่น อย่าไปยื่นให้เขาเป็นอันขาด คือเขาไม่อดอยากละ อยู่ที่ไหนมีแต่อาหารของสัตว์ เวลาเจอที่ไหนให้ไล่เลย ๆ

ลิงเมื่อวานนี้ก็ด้อม ๆ เข้ามาหาเราใกล้ ๆ เราเดินจงกรมอยู่มันเชื่องนะ ลักษณะเชื่อง ๆ ดูลักษณะไม่ค่อยกลัวเรา เออ มึงระวังให้ดีนะ มึงไม่กลัวอย่างกูแล้วให้ระวังให้ดี ไร่เรากับสัตว์มันเล่นกันเรื่อย มึงไม่กลัวกูมึงระวังให้ดี ไปก็เอาหนั่งสะตึกไล่ยิง มันวิ่งอยู่บนต้นไม้ หนั่งสะตึกไล่ยิงมันโดดไปทางนั้นโดดไปทางนี้จากนี้วิ่งไปโน้น ตอนเย็นเมื่อวานนี้มันมาทะเล้ง แต่ก่อนไม่เคยมี เมื่อวานนี้หนั่งสะตึกยิงมันยังหลบนั้นยังหลบนี้ ธรรมดามันปิ้งไปเลยนะ นี่ลักษณะทำทางมีอย่างนั้นเอง มันกำลังเรียนวิชาทะเล้ง ทะเล้งมา หนั่งสะตึกกุ่มีอยู่อันหนึ่งทะเล้งมา จึงได้เอานี้มาบอก คือเมื่อวานมันมีลักษณะเชื่อง ๆ เตี้ยมันจะไปทะเล้งข้างใน ให้ทำอย่างนั้นนะ

อย่าไปคุ่นกับมันเป็นอันขาดสัตว์เหล่านี้ไม่ได้นะ แล้วของในห้องในหับนี้แหละหมดถ้างมันทะเล้งได้แล้วนะ จึงต้องเตือนเอาไว้ พวกนี้มันพวกเชื่ออยู่ข้างใน ไร่เรามันเชื่ออันดับหนึ่งถูกมันลอบจุมกไปแล้วถึงได้ไปบอกพวกนั้น บอกด้วยวิธีจุมกขาดแหละ เรามันหมดจุมกแล้วมันมาลอบเอา เตี้ยพวกนั้นจะจุมกขาดไปด้วยกันหมด

เราไปตามประสาของเราแล้ววันหนึ่ง ๆ เราสบายของเราไป เมื่อวานเราไปถ้ำผาปู่ หมอทางนั่นก็คืออยู่ นวดเส้นทางนี้ให้เพิ่มเข้าอีกนะ ไปถึงสามแยกที่จะไปวะเข้าถ้ำผาปู่ก็เคยเอาของเขา พวกเขามาขายของนั่น ถ้าอันไหนต้องตาต้องใจแล้วเหมาหมดเลย เมื่อวานนี้ไปก็เห็นแต่ข้าวหลามมีก็บังเหมาหมดเลย แล้วก็มิมะปราง มะปรางก็เยอะ มาทำทำนะเรา อย่างนั้นแหละหลวงตาเป็นอย่างนั้น มาทำทำซิงซัง นี่นะว้างันนะ พวกนั้นเขาก็ดู พวกเราแล้วก็มี ไร่พวกไม่รู้ก็ตาจ้อเรา ทำทำซิงซังมะปรางนี้มันหวานหรือไม่หวานเอามาออกตลาดอยู่ ถ้าไม่หวานให้ระวังให้ดีนะ บ้านแถวนี้เราจะเอาไฟจ่อลงเหล็กหมดเลย โอ๊ย จ่อเถอะ ๆ หวานมาก ตกลงเราเอาหมดเลย

เราเอาหมดเลยจริงๆ เมื่อวานเหมาหมดเลย เหมามาไปแล้วก็ยังไม่ไปเอาพยานทางวัดนั้นอีก ถ้าเห็นทำไมไม่หวนแล้วจะกลับมาเผาบ้านอีก มาเถอะๆ อย่างนั้นละเวลาจะทำทำอย่างนั้นแหละเรา คึกคักขึ้นเลย ก็คิดดูซิอย่างที่ไปอำเภอหนองหานนั้น นายอำเภอเคยรู้จักกันเมื่อไร ไปเทศน์บ้านศาลาเคยเล่าให้ฟังแล้ว ไปกับนายอำเภอหนองหานนี้ก็เอาเทียนแพมาถวาย ผมเป็นนายอำเภอหนองหาน ทางนี้ก็คึกคัก ไหนเครื่องยศอำเภอหนองหานอยู่ที่ไหน ทำทำดูนะเรา ตรวจดูบ้างตรวจนั้นตรวจนี้เลยนะ

นี่มองดูนี่มันไม่มีเครื่องนายอำเภอนะนี่ มองดูที่ไหนเห็นแต่รอยหยิกรอยข่วนเต็มนี้มันนะ รอยนี้เป็นรอยมือผู้หญิงด้วยนะ ผู้หญิงนี้ต้องเป็นแม่บ้านนั่นแหละ แม่บ้านนั่งอยู่ข้างหลังหัวเราะเป็นบ้า ทางนี้จ้อเลย ทางนั้นยิ้มๆ ทั้งหัวทั้งเมียหัวเราะเกือบตาย แล้วพูดตืดนี้ด้วยนะ เสียงมันก็ลั่นไปหมดด้วยแล้วทำทำซิงซังด้วย อย่างนั้นละเข้าใจไหม ออกไปแล้วฟังเสียงหัวเราะลั่นไปหมด เราเฉยเสีย หมดแล้ว หมดประโยคเล่นแล้วเข้าใจไหม นั่นละบทเวลาจะเอา เอาอย่างนั้นนะ คึกคักขึ้นเลย ไปละ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd